

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuju
v gledališkem posloju.

Stajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Za inserate uredništvo in upraviteljstvo
ni odgovorno.

Cena oznanil je za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—.
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—.
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—.
Pri večkratnem oznanilu je cena po-
sebnostno znižana.

Štev. 22.

V Ptuju v nedeljo dne 2. novembra 1902.

III. letnik.

Napredni volilni možje!

Napredni volilni možje se bomo na
dan volitve znašli pred volitvo in sicer:

V Ptuju

v gostilni gospoda Vračka starejšega, blizu
pošte.

V Mariboru

v gostilni gospoda Tomaža Götza nasproti
franciškanske cerkve.

V Ljutomeru

v gostilni gospoda Straserja.

Spomini na vojaško službo.

(Konec.)

Bataljonski hornist.

Pri naši kompaniji je bilo zmiraj prijetno in
veselo. Služilo nas je tamkaj več „zdravih kostij“,
na vrhu tega smo imeli v naši sredini najveselejšega
moža cele kasarne, bataljonskega trobentača Jurija
Muhiča.

Še zdaj se smejem, kadar se spomnim na tega
korčavega človeka. Kot muzikant je dobre in slabe
ale kar stresal iz rokava, da smo včasih od smeha
popokali. Slabe volje ni poznal. Navihani pa je
bil, da bi morabiti še vruga na ledu podkoval, ako
bi le podkove imel. Našega hudega stotnika je iz-
redno za nos vodil in čeravno je kar cele noči iz-
stajal, doletela ga je kazen vendar redkokedaj, pač
je moral biti ob devetih doma, med tem ko so
drugi vodniki smeli izostajati do najmanj ure.

Bučar je prav dobro vedel, da ga je Muhič že
nekateri krat nafarijal. Zato mu tudi ni dovolil izostati, če

Pridite gotovo, ker je jako važno, da se zjedi- nimo, da se pogovorimo!

„Fihposov“ urednik — kmečki
kandidat.

Glejte jih no, klerikalce, kako so jo zopet pih-
nili in zasukali! Ker niso imeli korajže, da bi bili v
svojem slaboznanem „Slovenskem Gospodarju“ in pa
v „Naš Domu“, po domačem v „Fihposu“ bralcem
naznanili, kako se jim godi glede deželnozborskih vo-
litev, zatekli so se k klerikalnemu glasilu k „Slovencu“
na Kranjsko.

Časnik „Slovenec“ prinese dne 27. t. m. prav
čudne reči pod uvodnim člankom „Zmešnjava za
zmešnjavo“! Dopis je z murskega polja. Med drugim

je bil le količkaj slabe volje. In še krivice mu ni
delal s tem, ker hornist je skoraj vsak drugi dan
prosil za dovoljenje do polnoči ali do dveh, treh
zjutraj.

Nekega torka je zopet stal pri raportu s svojo
navadno prošnjo. Stotnik je že začel rentaciti, ko je
zagledal Muhiča med prošnjaki.

„Kakor amen v očenašu, ravno tako mora biti
ta cvilež vsak dan med prošnjaki. Seveda temu nič-
vrednežu je sveti vojaški stan na svetu, da se raz-
veseljuje in z ženskami kratkočasi, da krade Bogu
čas in cesarju denar, da lazi po noči okrog ko čuk,
a po dnevi spi, na vajah pa čivka ko bolano pišče.
Potepuh, marš k delu!“

„Gospod stotnik, prosim pokorno, danes pride
v mesto moja sestra in se bode še le ob najmanjših
ponoči odpeljala, zato . . .“

Bučar zakriči; „Kehrt euch! Vorwärts Marsch!“
in prošnja je bila končana.

Z ne posebno sladkim obrazom je prisopihal iz
hodnika v sobo. Svojo jezo je hladil s tem, da je